

[Christmas Møller.]

Tingen er, vil vi ikke have med dette at gøre. Er dette ikke lovligt? Er dette ikke i fuld Overensstemmelse med Grundloven? Hvad er det, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen kommer og truer med, idet han siger, at nu maa han tale med Statsministeren om, hvad han skal gøre med Rigsdagen? Jeg vil gerne bede det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen uddybe det nærmere. Hvad er det for Tanker, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har i den Anledning?

Til den højtærede Handelsminister vil jeg gerne sige, at den højtærede Handelsminister efter min Opfattelse, naar man ser paa hans egen Redegørelse i Lovforslaget, ikke har Ret i, at der er skarpere Valutaordning i noget andet Land end i Danmark, bortset fra Rusland. Den højtærede Handelsminister nævnte ikke dette Land, og det forstaar jeg godt, naar man tænker paa, hvor rundt det hele gerne skal tages, hvor dygtigt den højtærede Handelsminister gaar ind i hele Tonen; men den højtærede Handelsminister vil ikke kunne bestride, at hans egne Oplysninger siger: Land for Land, bortset fra Rusland, Told — ikke saaledes at der ikke er Licenssystemer, ikke saaledes at der ikke er Kontingentering, men der er ikke et Kontor, en Ordning som denne, som Handelsministeren ikke vil bestride giver ham den hele Magt — den vil han jo ogsaa have.

Og derfor er der slet ingen Uoverensstemmelse i selve den principielle Stilling mellem Ministeren og os; han vil have Magten, fordi han har sejret, han vil have Magten til at benytte den, han er Karl for sin Hat, han ved, hvordan Tingene skal smedes, han skal nok ordne det selv; han tager Hensyn til den tidligere Handelsminister og til Statsministeren og siger: Vi kan jo godt tale lidt med et Udvalg! Han ved nok, hvorledes det skal ordnes.

Derfor vil jeg sige til Ministeren, at den vidtgaaende Bemyndigelse, han kræver, til for sit Vedkommende at have den hele Magt, den har som fuldkommen logisk Konsekvens; at man ogsaa siger: Magt og Ansvar følges ad. Det har jeg for mit Vedkommende sagt, ingen kan være i Tvivl om, hvorledes min Stilling var, og jeg har sagt — maa jeg i Anledning af andre Bemærkninger sige dette —, at de logiske Afgørelser, Landstinget kunde træffe, var tre: Forhandlingsvejen; ja eller nej. Om Forhandling, det ved vi altsaa, kan der ikke blive Tale, for det vil Ministeren jo ikke; og

vi vil det heller ikke paa det Grundlag. Saa maa vi jo altid se, hvordan det kan gaa.

Rager: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, der vilde angribe min Statistik, skal jeg gerne imødekomme ved at sige, at jeg havde været opmærksom paa dette Forhold og havde prøvet at sammenligne Oktober-Indekstallene for de to Aar. Det gav praktisk talt samme Resultat. Jeg kan meddele, at jeg i Gaar sagde, at de Varer, som vi i 1929 satte til 100 alle sammen, i Dag for Eksportvarernes og Importvarernes Vedkommende staar paa 90 og for Hjemmemarkedets varer paa 95. Hvis jeg sammenligner Oktober 1929 med Oktober i Aar, er Forholdet det, at Pristallet for Eksportvarer er 90 og for Import- og Hjemmemarkedets Varer 95. Der er den lille ringe Forskel, og da det ærede Medlem i Gaar havde talt om 1929 i al Almindelighed, greb jeg disse Tal. Det giver altsaa ingen reel Forskel; om det Tal er 95 eller 90, turde være nogenlunde ligegyldigt.

Dermed kan jeg forlade det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen og over for det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) oplyse, at med Træet forholder det sig saaledes, at Træ naturligvis under hele den Deroute, der har været paa et vist Tidspunkt, har været meget langt nede i Pris, det véd vi alle sammen. Men hvis vi atter sammenligner med Gyldenaaret 1929, ligger Forholdet saaledes, at det Træ, der dengang kostede 147, i Dag koster 152. Tallene for Aarene fra 1929 til nu er: 147, 146, 130, 111, 125, 132 og 152. Men naar det ærede Medlem gaar ud fra et ganske lavt abnormt Konjunkturaar, kan han naturligvis komme med nogle Stigningstal, men han glemmer, at det faldt først i Forvejen.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) holdt derefter et Foredrag, som paa ingen Maade beskæftigede sig med det, jeg i Gaar havde peget paa. Det ærede Medlem og hans Partifæller plejer at sige: Køb bare, de andre kan ikke gøre andet med de Penge, de faar til gode, end at købe hos jer! Og saa holder jeg nogle Tal frem fra 1919—20 og spørger: Hvorfor køber de andre ikke? Vi er enige om Forklaringen: De lader os beholde Gælden som Laan, og de tynger paa os den Dag i Dag, det er det interessante, alt det andet skænker jeg det ærede Medlem med Status og det hele, idet jeg gør opmærksom paa, at jeg berørte det i Gaar, men det har ikke passet det ærede Medlem at se hen til det.

Det ærede Medlem Hr. Thomas Pedersen